

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

פורים של פעילות

צעירי-חב"ד ערוכים למבצע הגדול שיהיה א"ה בפורים, לזיכוי המוני בית-ישראל במצוות החג. הוכנו מאות אלפי שקיות של משלוחי-מנות, ושובצו הצוותים שיקראו את המגילה ויביאו את שמחת החג לאלפי מקומות. צוותים חינוכיים ביקרו בבתי-ספר רבים ברחבי הארץ והנחילו לילדים את תודעת הפורים ומצוותיו. צעירי-חב"ד למען נפגעי הטרור דאגו שכל משפחה מאלפיים וחמש-מאות משפחות נפגעי הטרור תזכה לביקור מיוחד ולמשלוחי-מנות מהודר.

הפקות לפורים

מבחר הפקות מוזיקליות הופיעו לקראת פורים. גרינטק הפיקו את **בדרך לפורים**, מאת אפי אדלשטיין, ובו תשע מחרוזות פורימיות; ואת **פורים מדאורייתא** - שירי פורים בליווי מקהלה ישיבתית. טל' 700015-7001 יוסי דיין מגיש את יין **מלכות** - מחרוזת ניגוני פורים. טל' 5326208-02.

ספרי ילדים

הוצאת **פלדהיים** מגישה מבחר ספרים חדשים לילדים: **גלגלי עזר**, מאת **שולה יעקובסון**, עשרים ואחד סיפורים חינוכיים. **אני מוקיר שבת**, מאת הרב **זאב גרינוולד**, איורים **דוד גולדשמיט** - סיפורי חז"ל מצויירים על כבוד השבת. **מי ישמור על העוגיות שלי**, מאת **אמה של לאה'לה**, ציורים **רות בייפוס** - ספר שמלמד ילדים לקבל החלטות ולבצען. טל' 6513947-02.

מיטב השירים

הופיע **התרגשות** - תקליט ובו אחד-עשר מיטבי שירי של ר' **פינחס ובר**, בהפקת **הינדיק הפקות**. עיבודים: ר' דוד קאליש. טל' 52068686-052.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
6:51	7:28	7:15	6:48
7:51	8:29	8:07	7:44

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

כל האירועים מכוונים למעלה

גם כשמתרחש דבר טבעי לגמרי, שאנחנו יכולים להגדיר בדיוק את מניעיו וסיבותיו, יודע היהודי המאמין שמאחורי המערכת הטבעית מסתתר רובד פנימי ורוחני

את עיקר מאמציו לזירות אחרות לגמרי.

מרדכי הבין שהסיבות הטבעיות כשהן לעצמן עדיין אין בכוחן להמיט גזרה נוראה כזאת על עם-ישראל. הוא ידע, כי הגזרה מוכיחה שנפגעה חומת-המגן האלוקית השומרת על עם-ישראל. הוא גם שיער שהסיבה לכך היא, כפי שאומרים חז"ל, מפני ש"נהנו מסעודתו של אותו רשע". ההשתתפות ההמונית של היהודים בסעודת אכשוורוש, היה בה משום הפניית עורף לה' ולתורתו.

לכן השקיע מרדכי את עיקר כוחו בתיקון הפרצה הרוחנית ובביצורה של חומת-המגן הרוחנית. הוא קרא לתשובה, לצום, לתפילה ולזעקה לקב"ה. הוא היה בטוח שכאשר עם-ישראל יתקן את השורש הרוחני של הגזרה, יסתדרו הדברים גם במישורים הטבעיים, בדרך זו או בדרך אחרת, ואפילו אם יש צורך ש"רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר".

הכול מתהפך לטוב

כשקוראים לחשבון-נפש, יש מי שמזדרזים להכות 'על חטא' על חזהו של הזולת, ולא ראוי לנהוג כך. כל אחד ואחד צריך לבחון בראש ובראשונה את דרכיו ומעשיו שלו. אין איש יכול לדעת את חשבונותיו של הקב"ה. ועם זה, חייב להיות ברור, שמאחורי כל הדברים המתחוללים בעולמנו הגשמי יש מניעים וסיבות במישורים רוחניים ופנימיים יותר.

זו, בעצם, משמעותו העמוקה של פורים. החג הזה מלמדנו ש"לב מלכים ושרים ביד ה'", וכי ידו של הקב"ה היא העומדת גם מאחורי התרחשויות טבעיות לחלוטין. ברצותו - יכולה לפרוץ גזרת ההשמדה הנוראה ביותר גם כשעם-ישראל נמצא במצב הטוב ביותר מבחינת קרבתו למלכות, וברצותו - מתבטלת הגזרה באורח מפתיע ובלתי-צפוי, ועד ש"ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם".

כן תהיה לנו, שנזכה בקרוב ממש לישועת ה', ועד לגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח-צדקנו.

הגישה הטבעית של יהודים, כאשר מתרגשת גזרה כלשהי או כשפוקדת צרה את הציבור, שמנסים בראש ובראשונה לבחון את המעשים ולתקן את הדרכים, בבחינת "נחפשה דרכינו ונחקורה". יהודים אינם מסתפקים רק בפעילות הטבעית המתבקשת לתיקון הבעיה, אלא מהרהרים בתשובה ופונים אל ה'.

מופת להתנהגות מעין זו אנו מוצאים בסיפורו של נס פורים. כאשר נודע למרדכי על גזרת ההשמדה של המן, פנה בראש ובראשונה לכיוון הזעקה והתשובה. הוא הזעיק את העם לתפילה לקב"ה ועורר את היהודים לתשובה. רק לאחר מכן התפנה לעסוק בדרכים הטבעיות לביטולה של הגזרה, וגם כאן הוא אומר לאסתר המלכה שתיתכן אפשרות כי "רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר".

תיקון במקור הבעיה

בכך טמון יסוד גדול ומרכזי בתפיסת היהדות. יש הנוטים להפריד בין האמונה ועבודת ה' ובין חיי העולם הזה, כאילו היו שתי מלכויות שאינן נוגעות זו בזו. בשעת התפילה וקיום המצוות חושבים על הקב"ה, אבל כשמגיעים לחיים הגשמיים, כאן יש מקום אך ורק לשיקולים פרגמטיים, הגיוניים, מציאותיים; לא לעניינים שבאמונה.

מרדכי היהודי מלמדנו, שאין הדבר כך. חיי הרוח וחיי החומר שלובים זה בזה, אף-על-פי שלא תמיד רואים קשר ביניהם. גם כשמתרחש דבר טבעי לגמרי, שאנחנו יכולים להגדיר בדיוק את מניעיו וסיבותיו, יודע היהודי המאמין שמאחורי המערכת הטבעית מסתתר רובד פנימי ורוחני.

כשהוכרזה גזרת המן, יכול היה מרדכי לקבוע בבירור את הסיבות הטבעיות לגזרה - שנאתו של המן הרשע ליהודים, קנאתו במרדכי היהודי, יהירותו ושחצנותו, קלות-דעתו של המלך אכשוורוש ונטייתו לקבל שוחד ("עשרת-אלפים כיכר כסף"). לכאורה היה צריך למקד את כל פעילותו בכיוונים האלה, אבל הוא מפנה

אין לפגוע בשמירה האלוקית

הוציאו את עצמם מהשמירה האלוקית העל-טבעית, נשארה ה'כבשה' לבדה מול שבעים הזאבים, ואין פלא שהללו ניסו מיד להשמדה.

כלי לברכה

אכן, אין סומכים על הנס. הקב"ה ציווה לפעול בדרך הטבע להשגת פרנסה, ככתוב "ובירכך ה' בכל אשר תעשה" - הברכה האלוקית שורה כשהאדם עושה בעבור פרנסתו. אך עם זה יש לזכור, שכל ההשתדלות אינה אלא כלי לקבלת ברכת ה'. רק גישה כזאת עושה את ההשתדלות שלנו כלי ראוי לקבלת הברכה העליונה.

מכאן יש ללמוד הוראה כללית לכל יהודי בעבודת ה': אכן, חובה להתעסק בצורכי הגוף, מכיוון שהאדם מורכב מנשמה המלובשת בגוף, אך אין ליהנות מענייני הגוף. ההנאה והתענוג של היהודי צריכים להיות ממוקדים בענייני הנשמה, בתורה ובמצוות, ואילו ההתעסקות בתחומי הגשמיות נועדה אך ורק שנהיה בריאים ונוכל לעבוד את ה' כראוי.

(לקוטי שיחות כרך לא, עמ' 170)

- ניחא, אבל הם נהנו מהעובדה שאחשוורוש הזמינם לסעודתו, וזה הדבר שגרם לגזרה.

בני ישראל נמשלו לכבשה בין שבעים זאבים, והרועה - הקב"ה - מצילה ושומרה. כשם שכבשה במצב כזה אינה יכולה לשרוד בדרך הטבע, ואם היא מתקיימת, הרי זה אך ורק בזכות שמירתו של הרועה - כך גם קיומם של היהודים בין העמים אינו על-פי דרך-הטבע, ועם-ישראל שורד ומתקיים באורח על-טבעי, מכיוון שהקב"ה מצילו ושומרו בדרך נס.

הפקעת השמירה

אולם אותה שמירה מיוחדת מותנית בכך שהיהודים סומכים על הקב"ה שישמרם. אם חלילה הם 'מתנגדים' לשמירה האלוקית, על-ידי החשבת הזאבים וכוחותיהם הטבעיים - בכך הם מפקיעים את עצמם מההנהגה הניסית ומכניסים את עצמם תחת הנהגת הטבע.

נמצא שגזרת הכליה על "שנהנו מסעודתו של אותו רשע" לא הייתה בבחינת עונש, אלא זו הייתה תוצאה טבעית מהתנהגותם. ברגע שהם

גמרא שואלת מה הסיבה הרוחנית שהביאה את הגזרה האיומה של "להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד". התשובה הניתנת על כך היא: "מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע". בני-ישראל השתתפו במשתה הגדול שערך אחשוורוש ונהנו ממנו, ועל זה יצא הקצף.

במדרש נאמר שבמשתה הזו אכלו היהודים מתבשילי הגויים ועברו על מצוות הכשרות, ולכן נגזרה עליהם כליה. אולם הדבר מעורר תמיהה. ראשית, חז"ל מפרשים את הפסוק "כרצון איש ואיש", שהמשתה נערך "כרצון מרדכי והמן", כלומר, שדרישותיו של מרדכי בתחום הכשרות התמלאו, וממילא לא חל איסור לאכול בסעודה. שנית, וכי החטא הזה חמור כל-כך עד שדינו השמדה מוחלטת של כל העם היהודי?!

הנאה מיותרת

יש לדייק במילים "שנהנו מסעודתו של אותו רשע". הדגש הוא לא על עצם האכילה, אלא על ההנאה. אילו היו משתתפים בסעודה באיך-ביריה

מן המעיין פורים | מאת הרב אליעזר ברוד

עינוי בחסרון הדעת

גדול יום הפורים מיום-הכיפורים. ביום-הכיפורים מצווה לענות את הנפש, ואילו בפורים חייב אדם להתבסס עד דלא ידע. וכי יש עינוי גדול בעולם מחסרון הדעת?

(רבי בונם מפסיסחה)

יהודי גם בצורכי הגוף

"עמי הארץ מתייהדים" (אסתר ח, ז). "עמי הארץ" מסמל את צורכי הגוף. יהודי נדרש שגם בשעה שהוא עוסק במילוי צורכי גופו יהיה ניכר עליו שהוא יהודי.

(לקוטי שיחות)

הכול מתהפך

"על-כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור" (אסתר ט, כו). החג כולו נקרא על שם ה'פור' שהפיל המן. מכאן אנו למדים שאפילו דבר חמור כגזרת שמד על כלל-ישראל יכול להתהפך מן הקצה אל הקצה ולהיעשות ימי משתה ושמחה.

(הרבי מליובאוויטש)

כוחה של תפילה

גאולתם והצלתם של ישראל בימי הפורים באה בעקבות תחינתם ותפילתם מעומק הלב אל

הקב"ה. על-ידי תחינה ותפילה מקרב הלב אפשר להביא לידי הגאולה השלמה.

(תורת מנחם)

סיפור עכשווי

"הקורא את המגילה למפרע לא יצא" (מגילה ב, א). מי שקורא את המגילה ותופס את הדברים שאירעו בה כעניין ששייך לעבר ולא להווה ולנצח, לא יצא. מסיפור המגילה יש ללמוד בכל עת ובכל מקום.

(הבעל-שם-טוב)

עמי הארץ מתייהדים

לסעודת פורים אצל רבי חיים מצאנז נכנס אחד מקלי העיר שהתחפש לרבי, חבש 'שטרימל' לראשו ולבש בגדי אדמו"ר. אמר על כך הרבי: זהו פורים, כמו שנאמר (אסתר ח, ז) "ורבים מעמי הארץ מתייהדים".

אותו מרדכי

"כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש" (אסתר י, ג). מדוע בסיום המגילה מזכירים שוב שמרדכי יהודי? אלא ללמדנו שאף-על-פי שמרדכי נתמנה להיות משנה למלך, נשאר אותו מרדכי היהודי ולא שינה את אורחו במאומה. הוא נשאר אותו

מרדכי היהודי המוכן למסור את נפשו על קיום המצוות, קלה כחמורה.

(לקוטי שיחות)

אמרת השבוע

יודעי העיתים

הרב בעריש מייזלש מקראקוב, שהיה ציר בבית-הנבחרים הפולני, עסק פעם בעניין חשוב הנוגע ליהודים. השרים הבטיחו לו כי ייענו לבקשה, אולם כשנפגש עמם שוב, כדי להביא את הדברים לידי פועל, נוכח ששינו את טעמם, בגלל לחצים שהופעלו עליהם בעיתוני פולין.

חזר רבי בעריש לביתו ואמר בצער למקורביו: "עתה אני מבין מה שנאמר במגילת אסתר: 'ויאמר המלך לחכמים יודעי העיתים'. מי הם אותם 'יודעי העיתים'? אין זאת אלא שהם הפוליטיקאים, המשנים את דעותיהם והשקפותיהם על-פי הנכתב בעיתונים. אין להם לא מצפון ולא אמת פנימית. דבר אחד הם יודעים - 'יודעי העיתים' - את הנכתב בעיתונים".

נפל פחדם על העמים

כל אחד ואחד הצטנף ביפנית בחשש. פורים היום, אבל איך אפשר לערוך התוועדות פורים כאשר הסכנה אורבת בכל פינה, היא ידם הארוכה של הבולשביקים, הידועים באכזריותם.

בימים ההם נאסר לצאת בערבים מהבית יותר משלוש שעות. כמו-כן חל איסור מוחלט להתכנס. שתיית משקה במסיבה ואסיפת כספי תרומות למטרה כלשהי היו בגדר הפרות חוק חמורות. האדמו"ר הרשב"ב מליובאוויטש, רבי שלום דובער שניאורסון, עבר לרוסטוב בפרוץ מלחמת-העולם הראשונה. בחורף תר"פ, עם התקדרות שמי רוסטוב בענני הבולשביקים, שינה גם הרבי ממנהגו הרגיל. הוא הסתגר ולא הרשה להכניס אליו איש.

תחושת החסידים הייתה קשה. בעת זו במיוחד חסרו להם דברי העידוד והחיוק של הרבי. לקראת פורים נודע כי הרבי יערוך התוועדות קצרה, ישמיע דברי תעודות ומיד לאחריהם ישוב כל אחד ואחד לביתו.

פורים לפנות ערב. חרש התגנבו החסידים לביתו של הרבי. הם נטלו את ידיהם לסעודה והמתינו בדריכות לבוא הרבי.

הרבי נכנס והתיישב במקומו. פניו הפיקו שלושה מיוחדת. הוא לקח מעט מן המ'שקה' ואמר 'לחיים'. החסידים הבחינו מיד בשינוי שחל בהבעת פניו. הוא החל לעודד להיות בשמחה. הרבי הוציא סכום כסף וציווה להביא הרבה 'משקה', וביקש שכל הנוכחים יאמרו 'לחיים' וינגנו בשמחה ובקול.

הכול היו מבוהלים ומשתוממים. הם חשו את גודל השעה בקרבה המיוחדת עם הרבי, והחלו לשיר בקול רם ובהתרגשות גדולה, עד שהקולות נשמעו גם ברחוב. באותה שעה כאילו שכחו היכן הם נמצאים. המשקה נשפך כמים, השמחה גאתה, והרבי נמצא על האווירה המרוממת.

בני-ביתו של הרבי פחדו מאוד. הרבנית ניסתה לבקש מהחסידים שינמיכו את קולם, אך לשווא. בן הרבי, רבי יוסף יצחק (לעתיד הרבי הרי"צ), חש גם הוא פחד ממה שעלול להיגרם לאביו. הרבי הבחין בפחדו, אחז בידיו ואמר לו: "יוסף יצחק, אל תירא! שלום יהיה לנו. איני מתכוון בחדרי-חדרים, אלא שלמים ככול ובגלוי".

פניו של הרבי, פני להבים, היו כמי שנמצא בעולם אחר. דבריו היו חוצבי

לפתע, בתוך אוירת השמחה והשירה, נכנס בבהלה אחד החסידים והודיע כי הבולשביקים עושים עתה חיפושים בעיר, ועוד מעט ויגיעו גם לבית הרבי. פחד נפל על כולם, אך הרבי לא קם ולא זע. הוא לא הפסיק מדבקתו ומדבריו

להבות אש, דברי חסידות עמוקים ונשגבים. פעמים רבות התוועד הרבי במועדי שמחה, אך התוועדות כזאת לא הייתה. באותו לילה זכו החסידים לשפע של חסידות והתגלות מצד הרבי, במידה שלא זכו לה מעולם.

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

פורים בגאולה

פורים מעלה מיוחדת על כל המועדים, שכן החג הזה יעמוד בתוקפו גם בזמן הגאולה. כך כותב הרמב"ם (בסוף הלכות מגילה): "ימי הפורים לא יבטלו, שנאמר ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם". מכאן, שבפורים יש מהות פנימית מיוחדת הקשורה עם זמן הגאולה.

על הפסוק "קיימו וקיבלו היהודים" (שבמגילת אסתר) אומרים חז"ל (שבת פח,א), שבכך התבטל מה שבמתן-התורה "כפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית", שכן היהודים קיבלו בימי מרדכי ואסתר את התורה מחדש, מרצונם. בכך גדול יום הפורים מיום מתן-התורה, שהרי במתן-התורה אמר עם-ישראל 'נעשה ונשמע' מכוח הכפייה של 'הר כגיגית', ואילו בפורים קיבל העם את התורה מרצונו. על-כן נאמר (במגילה) "וקיבל היהודים את אשר החלו לעשות", כי מעמד הריסיני נחשב התחלה בלבד לגבי קבלת התורה בפורים.

אהבה כופה

במה התבטאה הכפייה של ה'הר כגיגית' בשעת מתן-התורה? מוסבר בתורת החסידות, שזו לא הייתה חלילה כפייה שלילית, נגד רצון העם. להפך, העם אמר 'נעשה ונשמע' מתוך אהבה עצומה לקב"ה, אלא שאהבה זו עצמה – היא הכפייה. בשעת מתן-התורה הרעיק הקב"ה על עם ישראל אהבה נפלאה, הציף אותם באורו האין-סופי, עד שפרחה נשמתם. קרבה זו מצד הקב"ה יצרה מצידם משיכה עצומה כלפיו, עד שאמרו 'נעשה ונשמע'. זה נקרא 'כפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית', מכיוון שעל-ידי אהבה עליונה זו ניטלה מהם הבחירה החופשית.

בימי הפורים היה מצב הפוך. לא זו בלבד שלא היה אז גילוי שכינה, אלא היו אלה ימים של הסתר-פנים (וכמאמר חז"ל: "אסתר מן התורה מניין? דכתיב: ואנוכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא"). כל פרשת הגזרה והנס באה כאילו בדרכי הטבע, בלי שיתגלה באופן גלוי וברור כוחו העל-טבעי של הבורא (במגילה אין שם ה' מוזכר אפילו פעם אחת).

במצב כזה של הסתר-פנים היו היהודים נתונים במשך כל השנה של גזרת המן. זו הייתה הפעם הראשונה שהעם היהודי כולו הועמד במבחן נאמנות לקב"ה. הניסיון היה קשה ביותר. מצד אחד ריחפה על ראשיהם גזרת השמדה כללית, ומנגד עמדה לפניהם האפשרות להמיר את דתם ולהינצל. ואף-על-פי-כן לא נמצא ביניהם אפילו יהודי אחד שעלתה על דעתו מחשבה כזאת. זו הייתה הצהרת-אמונים מחודשת של העם היהודי לקב"ה ולתורתו, והיא לא באה בהשפעת התגלות עליונה מצד הקב"ה, אלא בבחירתו החופשית של העם. בימי הפורים קיבל העם מחדש, מרצונו הגמור, את התורה, ובכך גדולת הימים הללו.

השכל לא יסתר

דבר זה בא לידי ביטוי ב"עד דלא ידע" של פורים ("חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"). בפורים צריך יהודי להתעלות מעל השכל והדעת ("עד דלא ידע"), ולחשוף את הקשר העל-שכלי בינו לבין הקב"ה והתורה.

מסירות-הנפש של העם היהודי בימי אחשוורוש לא הייתה שכלית והגיונית. היא הייתה ביטוי לקשר העמוק, העל-שכלי, בין נשמת היהודי לבין הקב"ה. אי אפשר להסבירה בהיגיון, כי היא עומדת מעל להיגיון. הקשר הפנימי הזה מתגלה מדי שנה בפורים, אלא שכאשר השכל והדעת שולטים בנו, איננו יכולים לחוש אותו כראוי. על-כן צריך יהודי להתעלות מעל השכל והדעת, ולו על-ידי 'לבסומי', ואז יכולה להתגלות בו מהותו הפנימית – הקשר העצמותי עם הקב"ה.

זה הקשר המיוחד של פורים לגאולה, שכן הגאולה מגלה את המהות הפנימית של העולם הגשמי עצמו, שבמצב של עולם גשמי הוא מתמלא דעה את ה' ומגלה את האמת הפנימית שבו.

הקדושים, והורה שאיש לא יקום ושהכול יוסיפו לשיר בקול כמקודם ולא יפסיקו.

פתאום נשמעו דפיקות בשער. הרבי ציווה לפתוח את הדלת, אך מיד החזיר את פניו אל החסידים והמשיך בהתוועדות. אנשי הבולשת נכנסו וביקשו לעשות חיפוש. למרות הפחד הגדול אזר עוז אחד החסידים ואמר כי הרבי יושב עתה עם אנשים ואין לו פנאי. הם שאלו מתי לבוא שוב, וענו להם: "בעוד כמה שעות, כאשר יסיים את ענייניו". באורח פלא סבו הבולשביקים על עקבותיהם ויצאו מן הבית.

החסידים, נרגשים מהמתרחש לנגד עיניהם, ממשיכים את ההתוועדות בשמחה גדולה. שוב אומר הרבי דברי תורה ושוב פוצחים החסידים בניגוני דבקות ובניגונים שמחים.

עברו כמה שעות, ושוב נשמעו דפיקות בשער. בתחילה החסידים אף לא שמו לב לדפיקות, אך הללו התחזקו ונעשו תקיפות. הבינו החסידים כי הפעם ינסו הבולשביקים לעשות חיפוש מדוקדק. ובאמת, מה הם צריכים לחפש, כאשר על השולחן מונחים בקבוקי המ'שקה', ובקערה מונח כסף התרומות למגבית שעורך הרבי למטרות צדקה, עברות פליליות למהדרין.

הבהלה שבה והשתלטה. היו שביקשו לפנות את התרומות ואת הבקבוקים מהשולחן. הרבי, שהבחין בחרדות החסידים, ציווה שלא לגעת בשום דבר ולא לפנות מאומה מהשולחן, ואמר: 'פתחו להם. במצב שבו אני נמצא עכשיו, אין לי שום פחד מהם!...'

הדלת נפתחה ואנשי הבולשת החמושים הופיעו בפתח. הם התקרבו אל שולחן ההתוועדות ועמדו בדיוק מול הרבי. למרות הפחד היו החסידים סמוכים ובטוחים בכוחו של הרבי, ובמתח ציפו לראות את הנס. הרבי התעלם מנוכחותם של הבולשביקים, הפנה את ראשו מעט לצד החסידים ואמר: "נתחיל באמירת חסידות והם יתבטלו לגמרי", ומיד החל באמירת מאמר על הפסוק "ראשית גויים עמלק ואחריתו עדי אובד".

במשך אמירת המאמר עמדו הבולשביקים והביטו על הרבי, פניהם התרככו ומבוכה ניכרה עליהם. לפתע פנו ללא אומר ודברים ויצאו מהבית...

הנוכחים היו נרעשים מהנס הגלוי, ודבקותם ברבי גברה והלכה. רק כעבור שתי-עשרה שעות מאז החלה, הסתיימה ההתוועדות. אולם חלפו שבועיים והחסידים הבינו את משמעותה האמיתית של ההתוועדות השמימית – בב' בניסן אותה שנה עלתה נשמתו של הרבי לגני מרומים...

"אנו אומרים בתפילה: 'תשועתם היית לנצח ותקוותם בכל דור ודור'. התשועה של עם-ישראל היא נצחית ויש להם תקווה בכל דור ודור להכניע את שונאי ישראל" (רבי יחזקאל-שרגא משינאוהו)

פתגם חסידי

מגילת אסתר במבט אקטואלי

שצורה בידי אמנית ידועה, וההתפעלות מהעבודה ומהיקף ההשקעה הביאה אותו להחלטה ליצור מגילה בסגנון ייחודי. "חשבתי בלבי, מעצבים גרפיים יש הרבה, סופרי סת"ם יש לא־פחות, אבל כמעט אין מעצבים שהם גם סופרי סת"ם", מספר רוטשטיין.

אם תזדמנו בפורים לגני־תקווה, ותתפללו בבית־הכנסת שבו מתפלל סא"ל (במילואים) מוטי רוטשטיין, תבחינו שלפניו מגילת קלף מיוחדת במינה. זו מגילת אסתר כשרה, שמעוטרת בציורים ססגוניים, אולם הגיבורים מצויירים בהשראת דמויות עכשוויות: אחשוורוש הוא חומייני, המן הרשע הוא בן־לאדן, וגם אהמדינג'אד ונסראללה, ועוד שונאי ישראל, לא נפקדו. להבדיל, מצויר מרדכי היהודי בדמות הרבי מליובאוויטש או בדמות הראשון לציון הרב מרדכי אליהו.

המן רק מתחלף

קרוב לשנה תמימה שקד על הרעיונות. הוא ביקש לספר את סיפור המגילה לא רק בעזרת קישוטים ועיטורים, או בצורות ארכיטקטוניות של מבנים מתקופת פרס ומדי, אלא להתמקד בנפשות הפועלות, וללוות כל עמוד טקסט בדמות המרכזית שעליה מסופר באותו עמוד, מתוך שמירה על אופי הדמות, המדרשים המספרים עליה, ואף הלבוש.

רוטשטיין, שפרש מצה"ל לגמלאות לאחר 25 שנות שירות, עוסק כיום באמנות יהודית. "יצרתי מגילת אסתר הכתובה על־פי כל כללי ההלכה וכשרה לקריאה בציבור", הוא מדגיש, "אשר מעמידה בחזית הסיפור את כל הנפשות הפועלות המופיעות בסיפור המגילה. זו יצירת אמנות שנוצרה בעבודה של חודשים ובסבלנות איך־קצ'".

מעצב וסופר סת"ם

עוד בימי שירותו הצבאי עסק בעיצוב גרפי וביצירת אמנותית, ושילב לימודים בעיצוב ובאמנות. כשהשתחרר השתלם במחשוב גרפי ובמולטימדיה. בהמשך למד כתיבת סת"ם והוסמך לסופר סת"ם. "רכשתי ניסיון בשני התחומים. כתבתי מזוזות, פרשיות לתפילין ומגילות ואף חלק מספר־תורה, בעיקר לשימוש בתוך המשפחה", הוא אומר. יום אחד ראה הדפס אמנותי של מגילת אסתר,

מגילות בהזמנה

רוטשטיין מציינ כי הרעיון הבסיסי של המגילה מאפשר שינויים כרצון איש ואיש. "בשנה האחרונה יצרתי כמה מגילות. אחת המיוחדות שבהן הזמנה על־ידי תושב סביון, שביקש כי הדמויות החיוביות

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

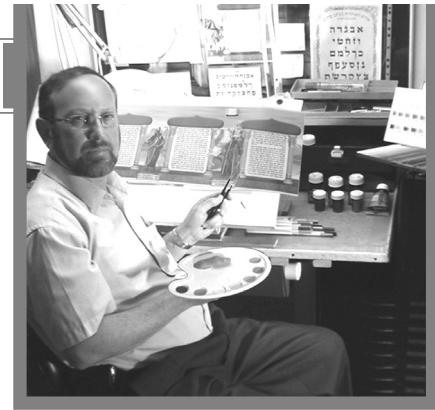
ירושלמים בפורים

שאלה: ירושלמי, הנוסע לערי הפרוזות, מה דינו לעניין 'על הניסים', משלוח מנות וסעודת פורים?

תשובה: נחלקו הראשונים והאחרונים בפרטים רבים, כמו: האם היום הקובע הוא יום החיוב באותו מקום, או תמיד יום ה'ד? מה דינו של ירושלמי שיצא ליום ה'ד לעיר פרוזות וחזר לעירו ביום ט"ו?

לכתחילה, על בן ירושלים להימנע מלנסוע ביום שישי לעיר פרוזות כדי לשבות בה, כי יש חשש שבזה הוא עוקר את עצמו משאר מצוות היום (חוץ מקריאת המגילה ומתנות לאביונים, שגם בני ירושלים מקיימים השנה ב"ד"). אם עליו לשבות בעיר פרוזות – צא מירושלים ביום חמישי בלילה. ויש המחמירים לצאת עוד לפני רדת הערב.

כשחייב לצאת לשם ביום שישי, יאמר 'על הניסים', בשני הימים ב'אלוקיי נצור' ובברכת המזון ב'הרחמן',

רוטשטיין והיצירה. מי הם אישי המגילה בימינו?

שבמגילה יהיו אישים ממשפחתו. מגילה זו הושמה במתקן שקוף, שבאמצעותו ניתן לגלול אותה קדימה ואחורה, ולחשוף בכל פעם קטע אחר מהמגילה."

בעקבות אותה יצירה העביר האיש עוד הזמנה, הפעם בעבור חברו, חסיד חב"ד המתגורר בארה"ב, שביקש ליצור לו מגילה, שבה דמותו של מרדכי היהודי היא בדמות הרבי מליובאוויטש. "מי כמוהו שפעל להצלת העם היהודי בדור האחרון", אומר מוטי. "ואכן, בפורים הנוכחי יגיע בע"ה אותו חסיד לבית־הכנסת עם המגילה הייחודית, אשר אין שנייה לה בעולם".

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית

מופצים בכל רחבי ארה"ב

להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-646-387-0816

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות

של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

שולחן שבת
לכל התורה בכרך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה,
מאוצר שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company